

VETERUM SCRIPTORUM
DE TERENCE
JUDICIA.
ORATORUM.

Cicero lib. 7. Epist. 3. ad Atticum.

SEcutus sum, non dico Cæcilium (malus enim autor Latinitatis est) sed *Terentium* cujus Fabellæ propter elegantiam sermonis perhibentur a Lælio scribi.

Idem in Lælio ex persona Lælii.

Verum est quod in Andria familiaris meus *Terentius* dixit. Et mox: In obsequio, quoniam *Terentiano* verbo lubenter utimur, comitas adsit.

Tuscul. quæst. lib. 3.

Multa *Terentius* e Philosophia sumpsit.

Lib. 1. de Finibus.

An Synephebos ego potius Cæcilii, aut Andriam *Terentii*, quam utramque Menandri legam?

Lib. de optimo gen. Oratorum.

In re quod optimum est, quæritur: in homine dicitur, quod est. Ita licet dicere, & Ennium summum Epicum Poetam, si cui ita videtur, & Pacuvium Tragicum, & Cæcilium fortasse Comicum. Oratorem genere non divido: perfectum enim quæro. Unum est autem genus perfecti, a quo qui absunt, non genere differunt, ut ab Attio *Terentius*, sed in eodem non sunt pares.

M. Terentius Varro apud Norium.

In argumento Cæcilium poscit palmam, in ethesi *Terentius*, in sermonibus Plautus.

Pli-